

Z
V
O
ŠEN TPETRSKI 11

glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

november 2021

Nebesa so odnos z drugim(i)

Ljudje imamo darove in sposobnosti, ki jih moramo izkoristiti. Svoje sposobnosti uporabljamo za služenje. So ljudje, ki nas potrebujejo, in prednostne naloge, ki nas čakajo. Na teh področjih lahko z Božjo pomočjo naredimo največ in vse bolj odkrivamo svoj pravi jaz. Imaš nek talent? Okleni se ga z obema rokama in ga razvijaj. Si v nečem dober? Daj vse od sebe! Vrzi se v avanturo življenja!

Tega ne pišem zato, da bi komu kaj očital, marveč zato, da se ne bi zadovoljili z drobtinicami. Če ti je Bog dal neko sposobnost, to pomeni, da ti zaupa. Ne izdaj Božjega zaupanja! Karkoli delaš, delaj »na polno«. Ker se izplača, ker to pomeni živeti. Naši posebni darovi niso namenjeni potrjevanju samega sebe, ampak služenju. Milosti, ki jih prejemamo, nas osrečujejo, zato smo poklicani, da jih delimo z drugimi. »Bodite gostoljubni drug do drugega brez godrnjanja. Kot dobri oskrbniki mnogotere Božje milosti strezite drug drugemu z milostnim darom, kakor ga je kdo prejel. Če kdo govori, naj to stori, kakor je prav za Božje besede. Če je kdo v kakšni službi, naj jo opravlja z močjo, ki jo daje Bog. Le da bo po Jezusu Kristusu v vsem slavljen Bog. Njemu slava in oblast na veke vekov. Amen« (1 Pt 4,9-11).

Ljubezen je luč, ki mi poma- ga prepoznati začetne danosti, ljubezen je moja prava priorite- ta. Bližnji so moje ogledalo, so moj kašipot, pravzaprav merilo za vsakdanje življenje. Ali sem na dobri poti, ne morem pove- dati sam, ampak tisti, ki živijo z menoj. Živ in pristen odnos z njimi mi pokaže, ali sem na

dobri poti. Zato vsak človek mora opraviti pot od sina do očeta oziroma od hčere do matere. A nekateri otroci nikoli ne odrastejo in se ne postavijo na lastne noge. Zrelost zahteva preskok iz zagledanosti vase k služenju drugim.

Zadnja leta slišimo, da v Cerkvi primanjkuje duhovnih poklicev. Res je, ampak bolj kot to primanjkuje odraslih, zrelih oseb, zrelih vernikov. Primanjkuje nam zre- lih vernih (ne religioznih) staršev. Pa ne le v Cerkvi, ampak povsod v družbi. Zato pa imamo vse preveč povsod navzočih, vsevednih in vsemogočnih posameznikov, ki obvladajo vse situacije na vseh področjih. To, kar smo, smo zaradi odnosa z drugimi. Drugi »naredi« iz mene to, kar sem, me potegne ven iz moje odtujenosti in iz mene izvabi najboljše. Mnoga slaba dejanja so posledica odsotnosti odnosa. Zato so drugi kot otroci, ki iz nas delajo starše. Ob njih postajamo to, kar smo v resnici. Kadar pa nimamo odnosa z nikomer in se vrtimo le okoli lastnega popka, pride iz nas najslabše.

Edina resnica je ljubezen. In ljubezen je odnos. Ljubezen je razlog mojega obstoja in cilj mojega človeškega potovanja. Jaz kot posameznik obstajam, kadar ljubim in služim. Grehi so sebična dejanja, ki so storjena zunaj odnosov in ne upoštevajo dru- gih. Od prvega greha naprej (izvirni greh) se človek večinoma ukvarja s samim seboj in s tem izkrivlja svoj pravi jaz. V Jezusovi obljubi skesanemu razbojniku na križu: »Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v raju!« (Lk 23,43) vidimo vstopnico za v ne- besa. Toda najpomembnejši besedi v tem stavku nista »v raju«, temveč »z menoj«. Kot da bi mu Jezus hotel povedati: »V raju boš z menoj; biti v raju pomeni biti z menoj« – nebesa niso nek kraj, ampak odnos z nekom. Ali sem komu posredoval življenje? Ali sem za koga živel? Sem koga osrečil? To bodo zadnja vprašanja, na katera bomo morali odgovoriti pred smrtjo. Odgovor nanja nam bo povedal resnico o nas in o tem, kako smo preživeli svoj čas na tem svetu.

Ko bom čutil, da se mi približuje zadnji dan, se ne bom spraševal, ali sem bil uspe- šen, ali sem dovolj užival in dobil vse, kar sem hotel. Vprašal se bom, ali sem komu naredil kaj dobrega. Če bom lahko odgovoril pritrdilno, bom vedel, da sem živel pol- no. Pravo vprašanje, na katerega moramo odgovoriti, se glasi: »Za koga živim?« Živeti samo zase, v vsem iskati samega sebe in svoje zadovoljstvo, je najhujša obsodba. Če se nikoli ne odprem nikomur, tudi sam nisem nihče. Zato se pred vsakim svojim načrtom ali dejanjem vprašajmo, ali je namenjeno še komu drugemu kot meni. Kam vodi to, kar bi rad dosegel?

p. Cristian

Apostolsko pismo Patris Corde svetega očeta Frančiška (Zaključek)

»Vstani, vzemi dete in njegovo mater,« (Mt 2,13) reče Bog sv. Jožefu.

Namen tega apostolskega pisma je povečati ljubezen do tega velikega svetnika, da bi nas spodbudilo, da bi prosili za njegovo priprošnjo in da bi posnemali njegove kreposti in njegovo navdušenje.

Posebno poslanstvo svetnikov namreč ni samo v tem, da podelijo čudeže in milosti, ampak da prosijo za nas pred Bogom, kakor sta delala Abraham in Mojzes, kakor dela Jezus, »edini srednik« (1 Tim 2,5), ki je pri Bogu Očetu naš »zagovornik« (1 Jn 2,1), »vedno živi, da posreduje [za nas] (Heb 7,25; prim. Rim 8,34).

Svetniki pomagajo vernikom »težiti po svetosti in svojemu stanu primerni popolnosti.« Njihovo življenje je konkreten dokaz, je evangelij možno živeti.

Jezus je rekel: »Učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen« (Mt 11,29), oni pa so zgledi življenja, ki ga je treba posnemati. Sv. Pavel je izrecno spodbujal: »Postanite moji posnemovalci!« (1 Kor 4,16). Sv. Jožef to govori s svojim zgovornim molkom.

Ob zgledu tolikih svetnikov in svetnic se je sv. Avguštin vprašal: »Kar so zmogli ti in ti, tega ti ne bi zmogel?« In tako je dosegel končno spreobrnjenje vzklikajoč: »Pozno sem te vzljubil, o Lepota, večno davna in večno nova!«

Ne ostane drugega, kot da sv. Jožefa prosimo za milost vseh milosti, za svoje spreobrnjenje.

Njemu namenjamo svojo molitev:

*Pozdravljen, Odrešenikov varuh
in ženin Device Marije.
Tebi je Bog zaupal svojega Sina;
vate je Marija položila svoje zaupanje;
s teboj je Kristus postal človek.
Blaženi Jožef, tudi za nas se pokaži očetovski,
vodi nas na poti življenja.
Izprosi nam milost, usmiljenje in pogum
ter brani nas vsakega zla. Amen.*

*Rim, pri Svetem Janezu v Lateranu, 8. decembra,
na praznik Brezmadežnega spočetja Blažene Device Marije,
leta 2020, v osmem letu mojega papeževanja.*

Zahvalna nedelja

Ob zahvalni nedelji iskrena hvala vsem, ki se iskreno in z vsem srcem trudite za življenje v naši župniji in redno skrbite za čistočo in krašenje naše cerkve. Hvala za delo in vse vaše darove, molitve in podporo. Hvala vsem, ki si iskreno in po svojih možnostih prizadevate, da bi bilo življenje v naši župniji doživeto. Hvala za vse darove za svete maše, ki ste jih v preteklem pastoralnem letu darovali, tudi za gregorijanske, prav tako pa za vse skrite darove.

Napovednik

- V ponedeljek, 8. novembra, srečanje Karitas.
- V torek, 9. novembra, mesečno srečanje za člane ŽPS.
- V torek, 16. novembra, srečanje biblične skupine.
- V nedeljo, 14. novembra, bo pred večerno sv. mašo molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja.
- V nedeljo, 21. novembra, bo pri sv. maši ob 9.00 predstavitev novega ŽPS.
- V ponedeljek, 22. novembra, bomo obhajali god sv. Cecilije. Vsem pevkam in pevcem iz vseh župnijskih pevskih zborov iskrene čestitke in veliko božjega blagoslova!

- V nedeljo, 28. novembra, obhajamo nedeljo Karitas. Vsi darovi, ki jih boste namenili v ta namen, so za ljudi, ki so pomoči potrebni.
- V nedeljo, 28. novembra, začetek adventnega časa in adventne akcije Otroci za otroke. Pri mašah bomo blagoslavljali adventne vence.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Obiščete nas tudi na naslovu: <http://www.sveti-peter.si>.
Na tej strani najdete aktualne informacije, prav tako pa tudi Oznanila in Šentpeterski zvon. Vabljeni k ogledu.